

Zelfredzaam

Soms haal je hoop en een beetje vertrouwen, uit kleine momenten. Zoals laatst, bij ons thuis in de keuken.

Ons vliedertje werd tien dagen oud ondervoed opgenomen. Zij kreeg daar een verkoudheidsvirus overheen. Ze was niet in levensgevaar, maar het was wel een tijdje penibel. In die dagen belde ik veel met mijn vader, internist met pensioen, om de medische kanten te bespreken. We deelden tussen neus en lippen door ook onze vrees. Zo weet ik nog precies waar ik zat toen mijn vader mij zijn grootste zorg toevertrouwde: als ze maar zelfredzaam wordt... Een zorg waar ik toen nog helemaal niet aan toe was. Wij hoopten nog op een gewone middelbare school, al wisten wij allemaal diep van binnen wel beter.

Een paar weken geleden at mijn vader bij ons en we gingen weer even terug naar dat moment. Met verwondering keken we terug op de weg die wij in de tussentijd hebben afgelegd. De eerste jaren verloren we alleen maar hoop: zelfredzaam zetten we al snel uit ons hoofd. Je stelt je verwachtingen steeds bij, eigenlijk steeds omlaag. Maar sinds zij naar haar dagbehandeling ging, ruim anderhalf jaar geleden, en zeker sinds ze afgelopen september naar school ging, is de hoop langzaam ook weer een beetje gestegen. Waar we jarenlang een meisje verstoep in haar eigen wereld in ons leven hadden, hebben we nu een echte kleuter die vol meedoet in het gezin.

Toch bleef en blijf ik zeggen dat ze nooit zelfredzaam zal zijn. Mijn vader stelde daar vragen bij. Kwetsbaar, niet weerbaar tegen deze harde wereld, nee dat vrezen we allemaal van niet. Maar in een beschermde omgeving misschien toch ook een beetje zelfredzaam... mijn vader zag het wel. En inderdaad: ze vroeg om een toetje, zette haar bord zelf opzij, legde haar bestek recht op het bord en haalde vervolgens zelf haar toetje uit de ijskast in de keuken.... Dat ze de ijskastdeur ook nog dicht deed, was meer dan menig ouder van zijn kind krijgt...

Ik was nog niet helemaal overtuigd. Tot mijn vader het vaasjes-moment van eerder die week aanhaalde....

Ik ben een heel slecht drinker. Ik vergeet het gewoon. Niet alleen voor mezelf, maar ook mijn dochter vergeet ik simpelweg een beker drinken voor te zetten. Dat is voor

een gezond kind al niet goed, maar bij ons vlindertje die jarenlang last heeft gehad van ernstige verstoppingen echt heel stom...

Tot ik die week de keuken in liep...

Het was één van die heerlijk warme dagen. Op tafel stond een klein vaasje met één roos. Ik zag mijn kleine meisje naar de tafel lopen, met een soepele beweging de roos uit het vaasje halen en met één grote teug het vaasje leegdrinken....

Dat noemen wij toch echt...

een beetje zelfredzaam...